

Egyed Emese: Szövetség

A nőké a szó, a hallgatás pedig
a férfiaké.

A panasz, a kérlelés, a kérdés,
a faggatás, a nyaggatás, a terv;
a vágy mondatfoszlányai, a magány tagolása,
a megértés makacs próbálgatása,
a vallomása, a naplóírása,
a versmondása, hangos zokogása:
kislányoké a szó, a kamasz fruskák,
lágyló bőrű asszonyok hatalma:
semmire sem jó örök diadalma,
és övék legtöbb elhallgattatás
a köznapokban, vak mindennapokban,
az események másnapjain, és

a hallgatás a mély zengés mögött,
a bölcs vagy nyers erő fala mögött,
apák és néma szeretők árnyában,
vakon választott évek pitvarában,
a vers előtti és mesék utáni,
ima nélküli vagy árva-világi
szótalan kapcsolatok idején.

Teremtetésünk örök idején,
elődeinkben és gyermekeinkben,
balul kezdett közeledéseinkben
kiosztatott, rosszul megélt tudásunk:
vizek melege, parti köveké.

Hát nőké a csalás, az ámítás!
Nőké a szó, a hallgatás pedig
a férfiaké.